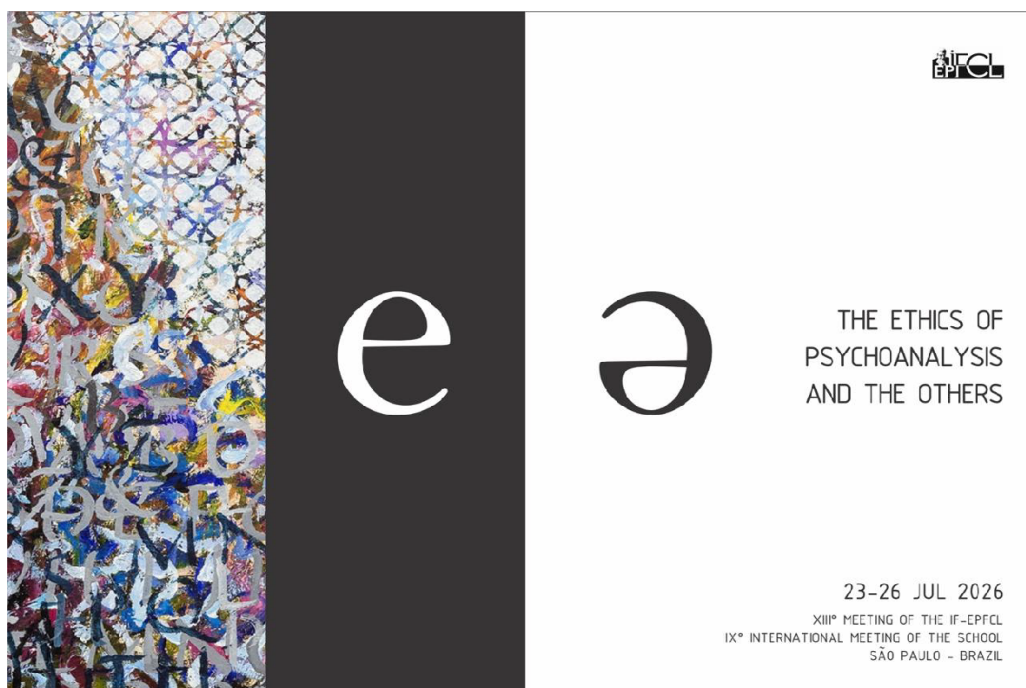

Πρωτότυπο έργο τέχνης: Glaucia Nagem – «Falatório 2» / Σχεδιασμός αφίσας και καλλιτεχνική επιμέλεια: Maurício Simões / Σχεδιασμός ιστοσελίδας: Ilana Chaia Finger

Πρελούδιο 7

Aggiornamento [Ατζορναμέντο / Επικαιροποίηση]

Ολοκληρώνοντας την επιχειρηματολογία της, με την οποία μας προσκαλεί να συγκεντρωθούμε στο Σάο Πάολο τον Ιούλιο του 2026, η Κολέτ Σολέρ υποδηλώνει ότι το έργο που θα επιτελέσουμε εκεί θα έχει τον χαρακτήρα ενός *aggiornamento*.

Μπορούμε να αναρωτηθούμε: γιατί ένα *aggiornamento*;

Και τι συνεπάγεται αυτό;

Η συνηθισμένη έννοια του όρου είναι η «επικαιροποίηση», για παράδειγμα, μιας θεωρίας, μιας πρακτικής ή ενός θεσμού. Είναι αξιοσημείωτο ότι η λέξη διατηρείται στην πρωτότυπη ιταλική της μορφή, προκαλώντας μια συνειρμική σύνδεση με τη Β΄ Σύνοδο του Βατικανού και τον στόχο της να εντάξει την Καθολική Εκκλησία στη σύγχρονη εποχή. Για τους πρωταγωνιστές της εποχής, το διακύβευμα ήταν αναμφίβολα υπαρξιακό.

Ίσως μπορούμε να εντοπίσουμε ένα ανάλογο υπαρξιακό διακύβευμα σε αυτό που περιγράφει ο Λακάν το 1969, στον Απολογισμό (Compte Rendu) του Σεμιναρίου του για την *Ψυχαναλυτική Πράξη* (*L'acte psychanalytic*). Εκεί αναφέρεται σε «μια ολόκληρη κατήχηση σχετικά με τους ψυχαναλυτικούς τίτλους» εντός της Διεθνούς Ψυχαναλυτικής Ένωσης (IPA), μια απόδοση ιεραρχικών τίτλων χωρίς εγγύηση. Και ο λόγος που επικαλείται είναι ο εξής: η άγνοια γύρω από την ψυχαναλυτική πράξη, η αποτυχία του να τοποθετηθεί κανείς στο ύψος των καιρών αυτής της πράξης.¹ Αυτού του είδους η απειλή που βαραίνει την ψυχανάλυση είναι εύκολο να επαληθευτεί σε μέρη όπου έχουν ριζώσει «υποείδη της ψυχανάλυσης» (σχεσιακή, σύγχρονη, ψυχολογία του Εγώ, ψυχολογία του Εαυτού).

Εξού και η θεμελιώδης σημασία του να αναπτύξουμε τις γνώσεις μας γύρω από την ψυχαναλυτική πράξη, που αποτελεί τον όρο *sine qua non* [εκ των ων ουκ άνευ] για κάθε πράξη (praxis) που θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ψυχανάλυση, που θα ήταν ψυχανάλυση.

Η συνεχής εργασία της Σχολής, μέσα από τα σεμινάρια, τις συναντήσεις και τα καρτέλ της, επιτρέπει την επίτευξη αυτών των προόδων και μάλιστα σε ακριβή συνάρτηση με αυτό το υπαρξιακό διακύβευμα.

Για παράδειγμα, η έννοια της ουδετερότητας, που εισήχθη από τον Φρόυντ σε διάφορα πλαίσια, αποδεικνύεται ανεπαρκής για να περιγράψει τη θέση του αναλυτή υπό το πρίσμα της πράξης. Ακόμη και όταν ορίζεται ως η μη υποκατάσταση της αλήθειας του αναλυόμενου από την αλήθεια του αναλυτή, η έννοια αυτή δεν εξηγεί τι συνιστά τη λειτουργία του αναλυτή: τη λειτουργία του ως ομοίωμα (*semblant*) του αντικειμένου α (*objet a*). Αποδεικνύεται αναγκαία η εισαγωγή νέων σημαινόντων — σημαίνοντα κατάλληλα για τη λειτουργία του αναλυτή, σημαίνοντα όπως η αυταπάρνηση και η σιωπή του αναλυτή, όπως αυτά αναπτύχθηκαν από την Κολέτ Σολέρ στο έργο της *A Clinic of Exception*², σημαίνοντα ικανά να προσεγγίσουν το ζήτημα εγγύτερα, υπό το πρίσμα της πράξης.

Καθώς προετοιμαζόμαστε να συγκεντρωθούμε στο Σάο Πάολο για ένα έργο που μπορεί να έχει τον χαρακτήρα ενός *aggiornamento*, μήπως θα μπορούσε να υπάρχει κάτι περισσότερο, που να σχετίζεται με τον τρόπο που προσεγγίζουμε αυτή την εργασία μας;

Στην κλινική, είμαστε συνηθισμένοι να ακούμε τον λόγο του αναλυόμενου από μια θέση μη-γνώσης, κάνοντας ένα βήμα πίσω, «έχοντας τα πάντα να μάθουμε»,³ με τις δικές μας αλήθειες σε αναστολή, έχοντας παραιτηθεί από τις δικές μας απολαύσεις (*jouissances*).

Στους άξονες μελέτης μας, σε σχέση με μια έννοια που δεν ανήκει ούτε στον Φρόυντ ούτε στον Λακάν, συγκεκριμένα την «καλοπροαίρετη ουδετερότητα» του Έντμουντ Μπέργκλερ, καλούμαστε όχι να διαβάσουμε τη θεωρία του, αλλά να είμαστε ανοιχτοί στους υπαινιγμούς, σε αυτό που «διακυβεύεται στο περιθώριο».

Προκειμένου να είμαστε στο ύψος του χρόνου της πράξης, στο έργο της διερεύνησης της δικής μας ηθικής και της ηθικής των άλλων, δεν καλούμαστε να πράξουμε κάτι αντίστοιχο αυτής της τάξης;

Devra Simiu

Ουάσινγκτον D.C., 20/03/26

¹Lacan, Jacques. (2001). "L'acte psychanalytique: Compte Rendu du Séminaire 1967-1968". in *Autres écrits*. Paris: Seuil, p. 376.

²Soler, Colette. (2022). *Une clinique d'exception*. Paris: Éditions Nouvelles du Champ lacanien.

³Grosman, Adriana.(2026). "On the act: Not-knowing about the act". London Forum International Seminar of the School. February 22, 2026. Unpublished.